

Bruxelles, den 16.5.2013
COM(2013) 283 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

1. BAGGRUND:

I henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ("momsdirektivet") kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i direktivet, for at forenkle momsopkrævningen eller for at undgå visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse. Da denne procedure indebærer fravigelse af de generelle momsprincipper, skal sådanne fravigelser i henhold til Den Europæiske Unions Domstol faste retspraksis være begrænsede i omfang og stå i rimeligt forhold til målet dermed.

Ved brev registreret i Kommissionen den 1. marts 2013 anmodede Tyskland om tilladelse til at videreføre en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i momsdirektivet. I henhold til momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 25. april 2013 de øvrige medlemsstater om Tysklands anmodning. Kommissionen underrettede ved brev af 26. april 2013 Tyskland om, at den havde alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

Tyskland anmoder om tilladelse til fortsat at anvende ordningen for omvendt betalingspligt på mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger, for hvilke landet tidligere havde fået tilladt en fravigelse i november 2010¹.

Den fravigelse, som Tyskland anmoder om at få forlænget, bør betragtes på baggrund af en fravigelse, som tidligere er blevet tilladt Det Forenede Kongerige.

I april 2007 fik Det Forenede Kongerige tilladelse til at fravige direktivet for at anvende omvendt betalingspligt på leveringer af mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger². Denne foranstaltning var tidsbegrænset og skulle udløbe den 30. april 2009. Denne udløbsdato blev senere forlænget til den 30. april 2011³.

Efter denne seneste forlængelse anmodede Tyskland om en tilsvarende fravigelse ved brev registreret i Kommissionen den 23. december 2009. Dette førte siden til, at der blev givet tilladelse til ovennævnte fravigelse i november 2010. Den pågældende gennemførelsesafgørelse fra Rådet gav samtidig Italien og Østrig tilladelse til at anvende en lignende fravigelsesforanstaltning for mobiltelefoner og integrerede

¹ Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/710/EU af 22. november 2010 om tilladelse til Tyskland, Italien og Østrig til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF, og om ændring af beslutning 2007/250/EF med henblik på at forlænge gyldighedsperioden for den tilladelse, der er givet til Det Forenede Kongerige (EUT L 309 af 25.11.2010, s. 5).

² Rådets beslutning 2007/250/EF af 16. april 2007 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 109 af 26.4.2007, s. 42).

³ Rådets beslutning 2009/439/EF af 5. maj 2009 om ændring af beslutning 2007/250/EF om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 148 af 11.6.2009, s. 14).

kredsløbsenheder, eftersom disse medlemsstater også oplevede svig i disse sektorer. Ved samme afgørelse fik Det Forenede Kongerige desuden forlænget sin fravigelsesforanstaltning endnu engang, hvilket betyder, at tilladelserne for alle de pågældende medlemsstater har samme udløbsdato, nemlig den 31. december 2013. Endelig anmodede Nederlandene i oktober 2012 ligeledes om en tilsvarende fravigelse for bl.a. mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger, men accepterede at tilladelsen til fravigelsen også udløber den 31. december 2013, således at det bliver muligt at gennemføre en alternativ og mere harmoniseret politik til bekæmpelse af svig i fremtiden⁴.

Det bør ligeledes understreges, at det ikke var hensigten, at den fravigelse, som blev tilladt Tyskland i november 2010, skulle være en længerevarende foranstaltning. Det bør særligt bemærkes, at en række medlemsstater for nylig under forhandlinger i Rådet om lignende fravigelser har givet udtryk for betænkeligheder og understreget, at enhver fravigelse fra systemet med betalinger over flere omgange må være sidste udvej og en nødforanstaltning i tilfælde af bevist svig, og at der må stilles garantier for fravigelsens nødvendige og udsædvanlige karakter, dens varighed og de berørte produkters særegenhed. Disse medlemsstater har tillige påpeget, at ordningen med omvendt betalingspligt altid indebærer en risiko for, at den svigagtige virksomhed flyttes til andre medlemsstater, og de har gjort opmærksom på, at omvendt betalingspligt ikke må anvendes systematisk for at råde bod på manglende kontrol hos skattemyndighederne i en medlemsstat.

2. OMVENDT BETALINGSPLIGT

I henhold til artikel 193 i momsdirektivet påhviler momsen den person, der foretager den afgiftspligtige levering af varerne eller ydelserne. Formålet med ordningen for omvendt betalingspligt er, at afgiftspligten lægges over på den afgiftspligtige person, som modtager leveringen.

Momskaruseller opstår, når forhandlere undgår at betale moms til skattemyndighederne efter at have solgt deres varer. Deres kunder har imidlertid ret til et afgiftsfradrag, når de er i besiddelse af en gyldig faktura. I de værste af sådanne sager om momsunddragelse leveres de samme varer eller ydelser flere gange via en såkaldt "karruselordning" (som indebærer, at varer og ydelser forhandles mellem medlemsstater), uden at der betales moms til skattemyndighederne. Ved at udpege den person, som varerne eller ydelserne leveres til, som afgiftspligtig i sådanne tilfælde, kan ordningen med omvendt betalingspligt fjerne muligheden for at inkludere sig på denne form for skatteunddragelse.

3. ANMØDNINGEN

Tyskland anmoder under henvisning til artikel 395 i momsdirektivet om, at Rådet på forslag af Kommissionen giver Tyskland tilladelse til at fortsætte den særlige foranstaltning, der fraviger artikel 193 i momsdirektivet med hensyn til anvendelsen af ordningen med omvendt betalingspligt på mobiltelefoner og integrerede

⁴ Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/116/EU af 5. marts 2013 om bemyndigelse af Kongeriget Nederlandene til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 64 af 7.3.2013, s. 4).

kredsløbsanordninger som mikroprocessorer og CPU'er i den tilstand, de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter.

4. KOMMISSIONENS STANDPUNKT

Når Kommissionen modtager anmodninger i henhold til artikel 395 i momsdirektivet, undersøger den disse anmodninger for at forvisse sig om, at de grundlæggende betingelser for at imødekomme dem er opfyldt, dvs. om den foreslåede særlige foranstaltning forenkler procedurerne for momspligtige personer og/eller skatteadministrationen, eller om forslaget forhindrer visse former for skatteunddragelse eller -undgåelse. I den forbindelse har Kommissionen altid haft en snæver og forsigtig tilgang for at sikre, at fravigelserne ikke underminerer det almindelige momssystem, at de er af begrænset omfang og er nødvendige og forholdsmæssige.

Som nævnt ovenfor har det aldrig været hensigten, at den fravigelsesforanstaltning, som blev tilladt Tyskland i november 2010, skulle være længerevarende. Hensigten var, at den skulle give Tyskland mulighed for at iværksætte konventionelle foranstaltninger til bekæmpelse af svig i denne sektor. Der blev indført en automatiseret evalueringsmekanisme i forbindelse med specifikke momsangivelsesforpligtelser i den sammenhæng. Ifølge den tyske anmodning kom man derved den svigagtige virksomhed til livs, eller fik den i det mindste til at rykke til andre sektorer, hvor intensiv overvågning vil være tilstrækkelig til at holde risikoen under kontrol. Inden for den specifikke sektor mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger er der derfor ikke nogen særlig grund til, at Tyskland skulle være berettiget til at anvende ordningen for omvendt betalingspligt udover den periode, som landet har fået tilladelse til at fravige artikel 193 i momsdirektivet i, dvs. efter 31. december 2013.

Derudover viser de mange anmodninger om fravigelser som følge af den fravigelse, som blev tilladt Det Forenede Kongerige, også tydeligt, at den svigagtige virksomhed inden for disse sektorer er blevet flyttet mellem medlemsstater (Det Forenede Kongerige, Østrig, Tyskland, Italien og Nederlandene). Dermed står det nu klart, at den første fravigelsesforanstaltning har medført en negativ udvikling i den svigagtige adfærd i andre medlemsstater og derved en ugunstig indvirkning på det indre marked som helhed. Desuden skal en ny medlemsstat, når den oplever denne type svig, og der ikke findes nogen hurtig reaktionsmekanisme⁵, vente flere måneder under den nuværende fravigelsesprocedure, før der kan gives tilladelse til en lignende fravigelse. Derved udsættes den nye medlemsstat for yderligere negativ påvirkning. Disse følgevirkninger er langt alvorligere end oprindeligt antaget.

Da alle disse fravigelser har samme udløbsdato, bør det samtidig være muligt at nå til enighed om en EU-dækkende løsning.

5. KONKLUSION

På baggrund af de ovennævnte forhold er Kommissionen imod anmodningen fra Tyskland.

⁵ Som foreslået ved COM(2012) 428 af 31.7.2012.